

KINH THIÊM PHẨM DIỆU PHÁP LIÊN HOA

QUYẾN 4

Phẩm 8: THỌ KÝ NĂM TRĂM ĐỆ TỬ

Bấy giờ Tôn giả Phú-lâu-na Di-đa-la-ni Tử được nghe trí tuệ phương tiện tùy nghi nói pháp của Đức Thế Tôn, lại nghe Phật thọ ký cho các đại đệ tử thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, nghe những việc nhân duyên đời trước, nghe chư Phật có sức thần thông, tự tại lớn nên tâm vui mừng thanh tịnh chưa từng có, liền từ chỗ ngồi đứng dậy đến trước Phật, đầu mặt lạy sát chân rồi đứng qua một bên chăm chú chiêm ngưỡng tôn nhan Đức Phật suy nghĩ: “Thế Tôn thật kỳ diệu, việc làm hiếm có, thuận theo bao nhiêu chủng tính của thế gian, dùng trí tuệ phương tiện để thuyết pháp cứu vớt chúng sinh ra khỏi tham đắm. Công đức của Phật chúng con không thể dùng lời nói để diễn tả được, chỉ có Đức Thế Tôn mới biết chí nguyện trong thâm tâm của chúng con.”

Phật bảo các Tỳ-kheo:

– Các ông có thấy Tôn giả Phú-lâu-na không? Ta thường khen Tôn giả là bậc nhất trong hạng người thuyết pháp, đầy đủ các công đức, siêng năng, cần mẫn hộ trì giúp thêm việc tuyên dương chánh pháp của ta, có năng lực chỉ dạy, giáo hóa làm vui cho bốn chúng, giải thích trọn vẹn chánh pháp của Phật đem lại nhiều lợi ích cho những người đồng phạm hạnh. Ngoài Đức Như Lai ra không ai có thể biết được tài biện luận của ông ấy. Các ông chờ cho rằng Phú-lâu-na chỉ tuyên dương chánh pháp của ta, mà ở nơi chín mươi ức Đức Phật quá khứ, trong những vị thuyết pháp thời ấy, Tôn giả cũng là người thuyết pháp bậc nhất, lại là vị thông suốt rõ ràng về pháp không của chư Phật đã nói, được bốn trí vô ngại thường hay nói pháp thanh tịnh, chính xác không có nghi lầm, đầy đủ sức thần thông của Bồ-tát, tùy theo tuổi thọ mà thực hành phạm hạnh. Người ở thời Đức Phật kia đều cho rằng Tôn giả thật là Thanh văn, nhưng Phú-lâu-na dùng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

phương tiện này làm lợi ích cho vô lượng trăm ngàn chúng sinh, hóa độ vô số người làm cho họ đứng trong Tuệ giác vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Ông vì muốn nghiêm tịnh cõi Phật nên thường làm Phật sự giáo hóa chúng sinh.

Này các Tỳ-kheo! Thời kỳ bảy Đức Phật, Phú-lâu-na cũng là bậc nhất trong những người thuyết pháp. Nay Hiền giả cũng đứng đầu trong những người thuyết pháp của ta. Trong hiền kiếp đương lai, Hiền giả cũng là người như vậy, đều hộ trì tuyên dương chánh pháp của Phật. Trong đời vị lai đều hộ trì việc tuyên dương chánh pháp của vô lượng, vô biên Đức Phật, giáo hóa làm lợi ích cho vô số chúng sinh, làm cho họ đứng trong Tuệ giác vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, để làm cõi Phật thanh tịnh nên thường siêng năng giáo hóa chúng sinh dần dần đầy đủ đạo hạnh Bồ-tát.

Qua vô lượng, vô số kiếp, ở trong cõi này thành đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác hiệu là Pháp Minh Như Lai, Ứng Cúng Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự, Trượng Phu, Thiên Nhân Sư Phật, Thế Tôn.

Đức Phật ấy lấy hằng hà sa số tam thiên đại thiêng thế giới làm thành cõi Phật, đất bằng bảy báu bằng phẳng như bàn tay, không có núi gò, khe, suối, rãnh, hang, lầu đài bằng bảy báu đầy trong cõi ấy. Cung điện của chư Thiên gần với hư không, người trời giao tiếp hai bên đều thấy được nhau không có đường ác, cũng không có người nữ, tất cả chúng sinh đều do hóa sinh, không có dâm dục, được thần thông lớn, thân phát ra ánh sáng, bay đi tự tại, tâm trí vững chắc, trí tuệ tinh tấn, tất cả thân sắc vàng ba mươi hai tướng để trang nghiêm. Chúng sinh trong nước đó thường dùng hai loại thức ăn: Một là Pháp hỷ thực, hai là Thiền duyệt thực. Có vô lượng, vô số ngàn vạn ức chúng Bồ-tát được thần thông lớn và bốn trí vô ngại, có khả năng hoàn hảo để giáo hóa các loại chúng sinh. Chúng Thanh văn trong cõi ấy không thể tính đếm được, đều đạt đầy đủ sáu thông, ba minh, tâm giải thoát, cõi Phật kia thành tựu vô lượng công đức trang nghiêm như vậy, kiếp tên Bảo minh, nước tên Thiện tịnh, Phật kia sống lâu vô lượng, vô số kiếp, chánh pháp trụ ở đời rất lâu. Sau khi Phật diệt độ, dựng tháp bảy báu khắp cả nước ấy.

Bấy giờ muốn lặp lại nghĩa trên Đức Thế Tôn nói kệ:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các Tỳ-kheo lắng nghe!
Đạo của Phật tử làm
Học đủ các phương tiện
Không thể nghĩ bàn được.
Biết chúng ưa pháp nhỏ
Mà sợ nơi trí lớn
Cho nên các Bồ-tát
Làm Thanh văn, Duyên giác,
Dùng vô số phương tiện
Giáo hóa cứu muôn loài
Tự nói là Thanh văn
Cách Phật đạo rất xa.
Độ thoát vô lượng chúng
Hoàn toàn được thành tựu
Tuy biếng nhác thích nhỏ
Nhưng dần sẽ thành Phật.
Trong ẩn hạnh Bồ-tát
Ngoài hiện tướng Thanh văn
Ít muốn chán sinh tử
Tự làm tịnh cõi Phật.
Chỉ bày có ba đặc
Lại hiện tướng tà kiến
Đệ tử ta như vậy
Phương tiện độ chúng sinh.
Nếu ta nói đầy đủ
Các sự việc hiện hóa
Chúng sinh nếu có nghe
Liền sinh tâm nghi ngờ.
Hiền giả Phú-lâu-na
Xưa ở ngàn ức Phật
Siêng tu tập đạo hạnh
Hộ trì diễn chánh pháp.
Cầu trí Tuệ vô thượng
Mà ở chỗ chư Phật
Đứng đầu các đệ tử

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Học rộng có trí tuệ.
Nói pháp không sợ sệt
Hay làm chúng vui mừng
Chưa từng có mệt mỏi
Để giúp làm Phật sự.
Đạt được thần thông lớn
Đủ bốn trí vô ngại
Biết căn tánh mọi người
Thường nói pháp thanh tịnh.
Diễn xướng nghĩa như vậy
Giáo hóa ngàn ức chúng
An trú pháp Đại thừa
Tự thanh tịnh cõi Phật.
Đời vị lai cúng dường
Vô lượng, vô số Phật
Hỗ trợ thuyết chánh pháp
Cũng làm tịnh cõi Phật.
Thường dùng các phương tiện
Nói pháp không sợ hãi
Độ chúng không thể lường
Đều thành Nhất thiết trí.
Cúng dường các Như Lai
Giữ gìn tạng pháp báu
Sau đó được thành Phật
Hiệu gọi là Pháp Minh.
Nước đó tên Thiện tịnh
Do bảy báu làm thành
Kiếp tên là Bảo minh
Chúng Bồ-tát rất nhiều.
Số lượng không thể lường
Đều được thần thông lớn
Sức oai đức đầy đủ
Khắp đây cả nước đó.
Thanh văn cũng vô số
Ba minh, tám giải thoát*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Được bốn trí vô ngại
Các bậc này làm Tăng.
Chúng sinh trong cõi đó
Dâm dục đều đã đoạn
Chỉ do biến hóa sinh
Thân đầy đủ tướng tốt.
Pháp hỷ làm thức ăn
Không tưởng món ăn khác
Không có các người nữ
Đường ác dữ cũng không.
Tỳ-kheo Phú-lâu-na
Khi công đức viên mãn
Sẽ được tịnh độ này
Chúng Thánh hiền rất đông.
Vô lượng việc như thế
Ta nay chỉ lược nói.*

Bấy giờ một ngàn hai trăm vị A-la-hán tâm đã tự tại suy nghĩ: “Chúng ta được sự vui mừng chưa từng có, nếu Thế Tôn thọ ký cho chúng ta như những đại đệ tử khác thì thật thích thú.” Phật biết tâm niệm của những vị này, bảo Tôn giả Đại Ca-diếp:

–Một ngàn hai trăm vị A-la-hán này, hôm nay ta sẽ lần lượt thọ ký đạo Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Trong chúng này, đệ tử lớn của ta là Tỳ-kheo Kiều-trần-như sẽ cùng đường sáu vạn hai ngàn ức Phật, sau đó mới thành Phật hiệu Phổ Minh Như Lai Ứng Cúng, Chánh Biến tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thế, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trưởng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn.

Năm trăm vị A-la-hán khác như Uuu-lâu-tần-loa Ca-diếp. Già-da-ca-diếp, Na-đề Ca-diếp, Ca-lưu-dà-di, A-nâu-lâu-dà, Ly-bà-đa, Kiếp-tân-na, Bạc-câu-la, Châu-dà-sa, Già-dà... đều sẽ chứng Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác cùng một hiệu là Phổ Minh. Khi ấy muốn lặp lại nghĩa trên Thế Tôn nói kệ:

*Tỳ-kheo Kiều-trần-như
Sẽ gặp vô lượng Phật
Qua a-tăng-kỳ kiếp*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Mới thành Đăng chánh giác.
Thường phóng ánh sáng lớn
Đầy đủ các thần thông
Danh tiếng khắp mươi phương
Chúng sinh đều tôn kính.
Thường thuyết pháp Nhất thừa
Nên hiệu là Phổ Minh
Cõi đó rất thanh tịnh
Bồ-tát rất dũng mãnh.
Đều ở lâu gác đẹp
Du hóa khắp mươi phương
Dùng vật cúng tối thượng
Đông lên các Đức Phật.
Việc cúng dường đã xong
Tâm được niêm vui lớn
Bằng thần thông như thế
Trở về nước mình ngay.
Phật sống sáu vạn kiếp
Chánh pháp trụ gấp đôi
Tượng pháp cũng như thế
Pháp diệt trùi người lo.
Năm trăm Tỳ-kheo này
Lần lượt sẽ thành Phật
Đồng hiệu là Phổ Minh
Tuần tự mà thọ ký.
Sau khi ta diệt độ
Người nào được thành Phật
Thế gian người ấy độ
Cũng như ta ngày nay.
Có cõi nước thanh tịnh
Và các lực thần thông
Chúng Bồ-tát, Thanh văn
Chánh pháp và tượng pháp.
Kiếp sống nhiều hay ít
Đều như trên đã nói*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ca-diếp ông đã biết
Năm trăm vị tự tại.
Các chúng Thanh văn khác
Cũng sẽ được như vậy
Ai không có ở đây
Ông nên nói cho họ.*

Bấy giờ, năm trăm vị A-la-hán được Phật thọ ký vui mừng hớn hở, từ chỗ ngồi đứng dậy đến trước Phật, đầu mặt lạy sát chân Phật, ăn năn hối lỗi, tự trách mình:

–Bạch Đức Thế Tôn! Chúng con thường nghĩ tự cho mình đã hoàn toàn diệt độ, như người vô trí, hôm nay mới biết. Vì sao? Lẽ ra chúng con phải đáng được trí tuệ của Như Lai thế nhưng mới được trí nhỏ mà tự cho là đủ.

Bạch Thế Tôn! Ví như có người say rượu đến nhà bạn nầm, người bạn có việc quan phải đi, lấy chậu báu vô giá cột vào vạt áo của anh ấy rồi đi. Người say không biết gì, khi tỉnh dậy, đến nước khác vì cơm áo mà phải gắng sức tìm cầu thật là khốn khổ, được chút ít mà cho là đủ. Sau đó tình cờ người bạn gặp lại nói: “Lạ thay này bạn, sao vì cơm áo mà đến nồng nỗi này. Ngày trước tôi muốn anh được an vui tha hồ hưởng năm dục lạc nên ngày đó đã cột chậu báu vào vạt áo của anh, nay vẫn còn mà anh không biết, lại phải cực khổ để tìm cầu sự sống, thật là đại dột. Anh nên đem ngọc báu này đổi lấy đồ cần dùng sẽ được sung sướng, không còn thiếu thốn.” Đức Phật cũng vậy, lúc còn làm Bồ-tát giáo hóa, làm cho chúng con phát tâm Nhất thiết trí mà chúng con bỏ quên không hay không biết, mới chứng A-la-hán mà cho diệt độ, cũng như khổ nhọc kiếm sống được chút ít mà cho là đủ, trong khi đó tâm nguyện Nhất thiết trí vẫn còn chưa mất. Hôm nay Đức Thế Tôn thức tỉnh cho chúng con nên nói: “Này các Tỳ-kheo! Quả vị chứng đắc của các ông chưa phải là diệt độ hoàn toàn, từ lâu ta đã dạy cho các ông gieo trồng thiện căn của Phật nên dùng phương tiện thị hiện tướng Niết-bàn mà các ông đã cho thật sự được Niết-bàn.”

Bạch Đức Thế Tôn! Ngày nay chúng con mới biết mình thật là Bồ-tát được thọ ký sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Do đó chúng con rất vui mừng chưa từng có. Bấy giờ, muôn lặp lại nghĩa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

trên A-nhã Kiều-trần-như và các vị A-la-hán nói kệ:

Âm thanh của Thế Tôn
An ủi thọ ký cho
Chúng con rất vui mừng
Lễ Phật trí vô lượng.
Hôm nay trước Thế Tôn
Tự sám hối lỗi lầm
Trong Phật bảo vô lượng
Được chút phần Niết-bàn,
Như người ngu không trí
Liền tự cho là đủ.
Ví như người nghèo cùng
Di đến nhà bạn thân
Nhà ấy rất giàu có
Bày đủ các tiệc ngon
Dem châu báu vô giá
Cột vào trong vạt áo
Im lặng rồi bỏ đi
Người say ngủ không biết.
Khi ông ta thức dậy
Lang thang đến nước khác
Tự tìm cầu ăn mặc
Đời sống thật khó khăn,
Được ít cho là đủ
Không muốn gì hơn nữa
Chẳng biết bên trong áo
Có ngọc báu vô giá.
Người bạn cho ngọc quý
Về sau gặp bạn nghèo
Đã quở trách ông ấy
Chỉ châu trong vạt áo.
Người nghèo thấy của rồi
Trong lòng rất vui sướng
Giàu có nhiều của cải

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Huởng đầy đủ dục lạc.
Chúng con cũng như vậy
Đức Thế Tôn từ lâu
Luôn thương yêu dạy bảo
Gieo trồng nguyên Vô thượng.
Chúng con vì không trí
Nên không hay không biết
Được chút phần Niết-bàn
Tưởng đủ không cầu nữa.
Phật thức tỉnh chúng con
Dạy chẳng thật diệt độ
Chứng Tuệ giác vô thượng
Mới thật là diệt độ.
Con được nghe từ Phật
Lời thọ ký trang trọng
Và tuân tự thọ ký
Thâm tâm rất vui mừng.*